ANG ISIPAN NG PANGINOONG HESUS

*(*May-akda*: Vũ Thắng / Filipino version)*

1. Sa Aklat ng Propeta Isaias, ipinahayag ng Diyos – ang Kataas-taasan ng sansinukob:
   “Kung paanong mas mataas ang langit kaysa sa lupa, gayon din kataas ang mga pag-iisip ng Diyos kaysa sa pag-iisip ng tao…”
2. Si Hesus ay Anak ng Diyos at ang Ikalawang Persona ng Santissima Trinidad. Siya ang Katotohanan at ang Salitang Nagkatawang-tao dahil sa Kanyang pag-ibig sa atin. Sa Banal na Kasulatan, nalalaman natin na Siya ay “Gurong mula sa Diyos” at ang “Pinakadakilang Mankaisip ng lahat ng panahon.”
3. Sa Ebanghelyo, sinabi ni Hesus:
   “Ang sinumang magbigay kahit isang basong malamig na tubig sa pinaka-maliit dahil siya ay aking kapatid, ay hindi mawawalan ng gantimpala!”
   Dito, hindi binibigyang-diin ng

Panginoon ang tubig na materyal; tinutukoy Niya ang **“tubig ng espiritu,” ang “tubig ng kaisipan.”** At siyempre, ang mga kapatid at kaibigan ni Kristo ay hindi mga taong walang layunin sa buhay. Mismong si Hesus ang nagsabi: “Sino ang aking mga kapatid at kaibigan? Ang sinumang tumutupad sa kalooban ng Ama ang siyang aking kapatid at kaibigan.”

Kaya malinaw: ang mga tunay na kabilang kay Kristo ay yaong may takot sa Diyos, masunurin sa Kanyang kalooban, tapat na umiibig sa Kanya, at handang magsisi at ituwid ang mali kapag tinuwid ng Diyos.

4. Ang Banal na Kasulatan ay may maraming antas ng kahulugan. Kaya nararapat tayong manalangin upang liwanagan ng Diyos at maunawaan ang mga mahiwagang kaisipan ng Panginoon.

5. Sa simula ng Kanyang pangangaral ng Mabuting Balita, sinabi ni Hesus: "Nasa akin ang Espiritu ng Panginoon sapagkat hinirang Niya ako upang ipahayag ang Mabuting Balita sa mga dukha…"
   Dito hindi lamang tinutukoy ang kahirapang materyal, kundi **ang buong sangkatauhan**, sapagkat bawat tao ay dukha sa isang aspeto: may dukhang materyal, dukha sa espiritu, dukha sa pagkaunawa, dukha sa pag-ibig at habag…

ANG PANGARAL SA BUNDOK

6. "Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang Kaharian ng Langit."
   Ang "dukha sa espiritu" ayon kay Hesus ay hindi kahinaan, kundi ang mga taong **may simpleng pamumuhay, kaunti**

ang pagnanasa, marunong makuntento, at ang tanging hinahangad ay ang Diyos.

Tunay ngang sinabi ng isang dakilang pantas:

"Ang agwat sa pagitan ng tao at Diyos ay hinaharangan ng pagnanasa; kung kaunti ang pagnanasa, lalo kang nalalapit sa Diyos."

7. "Mapalad ang maamo sapagkat mamanahin nila ang lupa."

Ito ay pagiging maamo na katulad ni Hesus—hindi duwag, kundi matuwid, marunong humarap sa kawalan ng katarungan, at handang batikusin ang pagkukunwari.

Sinabi ni Hesus: "Matuto kayo sa Akin sapagkat Ako'y maamo at mababang-loob."

Kaya ang pagiging maamo ay ayon sa pamantayan ng Diyos, hindi ng mundo.

8. "Mapalad ang mga nagdadalamhati sapagkat aaliwin sila ng Diyos."

Tinutukoy Niya ang mga **nagdaranas ng hirap dahil sa pagsunod sa Kanya at sa Ebanghelyo**, hindi mga paghihirap ng mundo gaya ng bisyo o pagkakamali.

9. "Mapalad ang mga uhaw sa katarungan sapagkat sila'y bubusugin ng Diyos."
   Ito ay katarungan ayon sa pamantayan ng Langit, hindi ng sanlibutan.
10. "Mapalad ang mahabagin sapagkat sila'y kaaawaan ng Diyos."
    Espesyal ang pagpapala ng Diyos sa mga nagmamalasakit sa mga taong maka-Diyos, banal at tapat ngunit nagdurusa.
11. **"Mapalad ang may malinis na puso sapagkat makikita nila ang Diyos."**
    Ibinahagi ni San Agustin ang sinabi ni San Ambrosio:
    "Hindi madaling makita ang Diyos kahit sa muling pagkabuhay, maliban sa may malinis na puso."

Sa Ebanghelyo, sabi ni Hesus:
“Marami pa akong sasabihin ngunit hindi pa ninyo kayang tanggapin ngayon.”
Ang mga hiwaga ng Diyos ay unti-unting ibinubunyag ayon sa paglago sa espiritu.

Si Maria, Ina ng Diyos, pinakamalapit sa Diyos, ay pinagkalooban ng napakaraming biyayang mistiko. Sa aklat na *Mistic City of God* ni Maria de Agreda, isinalaysay ang maraming biyayang pangitain na natanggap ng Mahal na Ina.

Pagkatapos ng Pag-akyat ni Hesus sa Langit, ang Mahal na Birhen ay nabuhay sa malalim na buhay mistiko hanggang sa makamit niya ang buong kaganapan ng pagninilay sa Diyos.

Ipinahayag din ng Kasulatan na may iba’t ibang antas ng Langit at ang pinakamataas na kalangitan ay kung saan lubos na naihahayag ang pagka-Diyos.

Maraming banal at dakilang pantas ang nagnanais lamang ng kapangyarihan o kahanga-hangang espiritwal na karanasan—ngunit hindi iyon ang pinakamataas na antas.
Ang pinakadakila ay ang makamit ang kaligayahang makita ang mukha ng Diyos sa Kalangitan.

Upang makamtan ito, kailangan ng maraming taon ng pagtitiyaga, kabanalan, at tulong ng biyaya ng Diyos.

Ang “malinis na puso” ay hindi lamang pagtitimpi sa laman; ito ay **puso na tanging sa Diyos nakatuon**, walang dungis ng makamundong pagnanasa, gaya ng mga anghel na may kadalisayan sa harap ng Diyos.

Bagaman mas mababa ang tao kaysa anghel, dahil sa kahinaan at tukso ng mundo, ang Diyos ay mahabagin sa mga may mabuting

kalooban at sumusunod sa Kanyang mga utos.

12. Ang putik na nakapagbunga ng rosas ay mabuting putik.
13. Ang paggalang sa magulang ay banal. Ang pagsamba sa Diyos ay walang saysay kung walang paggalang sa ama't ina.
14. Ang dangal at paggalang sa sarili ay kasuotan ng marangal na kaluluwa.
15. Upang makapasok sa Kaharian ng Langit, ang tao ay dapat maging **mapagpakumbaba, maawain, at marangal.**
16. Sabi sa Aklat ni Sirac:
    Napakadakila ng makatagpo ng karunungan, ngunit higit pa roon ang **takot sa Diyos**, sapagkat ito ang pinakamataas sa lahat.
17. Maraming uri ng kaisipan, ngunit ang pinakadakila ay:
    KAISIPANG MAY TAKOT SA

DIYOS at KAISIPANG MABUTI AT MABANAL.

Ang takot sa Diyos ay kabutihan!

18. Ang kaisipan ay may iba’t ibang antas: mababa, mataas, at pinakamataas. Ang kaisipan ni Hesus ang pinakamataas, sapagkat Siya lamang ang **KATOTOHANAN**, at tayo ay mga nilalang lamang na Kanyang tinatanglawan.